KONFRONTACJA Z SAMYM SOBĄ · BIBLICAL COUNSELING FOUNDATION

Lekcja 22
Fragmenty biblijne

Biblia Tysiąclecia

35 ksiąg · 231 różnych siglów · 278 wystąpień · 632 wersetów

Jak korzystać

Układ według kolejności ksiąg Biblii. Każdy pobrany werset jest przytoczony raz. Kropka w siglum oznacza oddzielne wersety lub zakresy, nie ciągły fragment. Małe liczby w tekście są numerami wersetów.

Nagłówki odnoszą się do siglum_pobierane. Oryginalne sigla i dokładne lokalizacje (strona książki, strona lekcji, punkt i zdjęcie) zachowano w pliku sigla.txt oraz w HTML. W PDF podano powiązane strony lekcji. Różnice numeracji i przytoczenie całego wersetu zamiast części a/b są jawnie opisane. Prawa do przekładu pozostają przy uprawnionych.

Spis ksiąg

Rdz Księga Rodzaju 2
Wj Księga Wyjścia 2
Pwt Księga Powtórzonego Prawa 2
Joz Księga Jozuego 3
1 Sm 1 Księga Samuela 3
2 Krn 2 Księga Kronik 3
Ps Księga Psalmów 3
Prz Księga Przysłów 4
Koh Księga Koheleta 5
Iz Księga Izajasza 5
Jr Księga Jeremiasza 6
Ml Księga Malachiasza 6
Mt Ewangelia według św. Mateusza 6
Mk Ewangelia według św. Marka 8
Łk Ewangelia według św. Łukasza 8
J Ewangelia według św. Jana 8
Dz Dzieje Apostolskie 9
Rz List do Rzymian 9
1 Kor 1 List do Koryntian 11
2 Kor 2 List do Koryntian 12
Ga List do Galatów 13
Ef List do Efezjan 13
Flp List do Filipian 15
Kol List do Kolosan 16
1 Tes 1 List do Tesaloniczan 17
2 Tes 2 List do Tesaloniczan 17
1 Tm 1 List do Tymoteusza 17
2 Tm 2 List do Tymoteusza 18
Tt List do Tytusa 18
Hbr List do Hebrajczyków 19
Jk List św. Jakuba Apostoła 19
1 P 1 List św. Piotra Apostoła 20
2 P 2 List św. Piotra Apostoła 21
1 J 1 List św. Jana Apostoła 21
Jud List Judy 21

Księga Rodzaju

Rdz 2,18.22–24

Lekcja 22: s. 5

18 Potem Pan Bóg rzekł: Nie jest dobrze, żeby
mężczyzna był sam; uczynię mu zatem
odpowiednią dla niego pomoc.

22 Po czym Pan Bóg z żebra, które wyjął z
mężczyzny, zbudował niewiastę. A gdy ją
przyprowadził do mężczyzny, 23 mężczyzna
powiedział: Ta dopiero jest kością z moich kości i
ciałem z mego ciała! Ta będzie się zwała
niewiastą, bo ta z mężczyzny została wzięta. 24
Dlatego to mężczyzna opuszcza ojca swego i
matkę swoją i łączy się ze swą żoną tak ściśle, że
stają się jednym ciałem.

Księga Wyjścia

Wj 3,14–15

Lekcja 22: s. 2

14 Odpowiedział Bóg Mojżeszowi: JESTEM,
KTORY JESTEM. I dodał: Tak powiesz synom
Izraela: JESTEM posłał mnie do was. 15 Mówił
dalej Bóg do Mojżesza: Tak powiesz Izraelitom:
JESTEM, Bóg ojców waszych, Bóg Abrahama, Bóg
Izaaka i Bóg Jakuba posłał mnie do was. To jest
imię moje na wieki i to jest moje zawołanie na
najdalsze pokolenia.

Wj 20,1–17

Lekcja 22: s. 2, 5

1 Wtedy mówił Bóg wszystkie te słowa: 2 Ja jestem
Pan, twój Bóg, który cię wywiódł z ziemi
egipskiej, z domu niewoli. 3 Nie będziesz miał
cudzych bogów obok Mnie! 4 Nie będziesz czynił
żadnej rzeźby ani żadnego obrazu tego, co jest na
niebie wysoko, ani tego, co jest na ziemi nisko,
ani tego, co jest w wodach pod ziemią! 5 Nie
będziesz oddawał im pokłonu i nie będziesz im
służył, ponieważ Ja Pan, twój Bóg, jestem Bogiem
zazdrosnym, który karze występek ojców na
synach do trzeciego i czwartego pokolenia
względem tych, którzy Mnie nienawidzą.

6 Okazuję zaś łaskę aż do tysiącznego pokolenia
tym, którzy Mnie miłują i przestrzegają moich
przykazań. 7 Nie będziesz wzywał imienia Pana,
Boga twego, do czczych rzeczy, gdyż Pan nie
pozostawi bezkarnie tego, który wzywa Jego
imienia do czczych rzeczy. 8 Pamiętaj o dniu
szabatu, aby go uświęcić. 9 Sześć dni będziesz
pracować i wykonywać wszystkie twe zajęcia. 10
Dzień zaś siódmy jest szabatem ku czci Pana,
Boga twego. Nie możesz przeto w dniu tym
wykonywać żadnej pracy ani ty sam, ani syn twój,
ani twoja córka, ani twój niewolnik, ani twoja
niewolnica, ani twoje bydło, ani cudzoziemiec,
który mieszka pośród twych bram.

11 W sześciu dniach bowiem uczynił Pan niebo,
ziemię, morze oraz wszystko, co jest w nich, w
siódmym zaś dniu odpoczął. Dlatego
pobłogosławił Pan dzień szabatu i uznał go za
święty. 12 Czcij ojca twego i matkę twoją, abyś
długo żył na ziemi, którą Pan, Bóg twój, da tobie.
13 Nie będziesz zabijał. 14 Nie będziesz cudzołożył.
15 Nie będziesz kradł.

16 Nie będziesz mówił przeciw bliźniemu twemu
kłamstwa jako świadek. 17 Nie będziesz pożądał
domu bliźniego twego. Nie będziesz pożądał żony
bliźniego twego, ani jego niewolnika, ani jego
niewolnicy, ani jego wołu, ani jego osła, ani
żadnej rzeczy, która należy do bliźniego twego.

Księga Powtórzonego Prawa

Pwt 5,16

Lekcja 22: s. 5

16 Czcij swego ojca i swoją matkę, jak ci nakazał
Pan, Bóg twój, abyś długo żył i aby ci się dobrze
powodziło na ziemi, którą ci daje Pan, Bóg twój.

Pwt 6,6–9.13

Lekcja 22: s. 4, 5

6 Niech pozostaną w twym sercu te słowa, które ja
ci dziś nakazuję. 7 Wpoisz je twoim synom,
będziesz o nich mówił przebywając w domu, w
czasie podróży, kładąc się spać i wstając ze snu. 8
Przywiążesz je do twojej ręki jako znak. Niech
one ci będą ozdobą przed oczami. 9 Wypisz je na
odrzwiach swojego domu i na twoich bramach.

13 Będziesz się bał Pana, Boga swego, będziesz
Mu służył i na Jego imię będziesz przysięgał.

Pwt 11,8–9.13–17.26–28

Lekcja 22: s. 2

8 Strzeżcie przeto wszystkich nakazów, które
wam dzisiaj daję, abyście byli dość mocni, by
wejść i posiąść ziemię, do której dziś idziecie, by
ją posiąść; 9 byście długo żyli w ziemi, którą
poprzysiągł Pan dać przodkom waszym i
potomstwu ich: ziemię opływającą w mleko i
miód.

13 Jeśli będziecie słuchać pilnie nakazów, które
wam dziś daję, miłując Pana, Boga waszego, i
służąc Mu z całego serca z całej duszy, 14 ześle On

deszcz na waszą ziemię we właściwym czasie, jesienny jak i wiosenny, i zbierzecie wasze zboże, moszcz i oliwę. [15] Da też trawę na polach dla waszego bydła. Będziecie mieli żywności do syta. [16] Strzeżcie się, by serce wasze nie pozwoliło się omamić, abyście nie odeszli i nie służyli obcym bogom i nie oddawali im pokłonu, [17] bo zapaliłby się gniew Pana na was, i zamknąłby niebo, aby nie padał deszcz, ziemia nie wydałaby plonów, i prędko zginęlibyście w tej pięknej ziemi, którą wam daje Pan.

[26] Widzicie, ja kładę dziś przed wami błogosławieństwo i przekleństwo. [27] Błogosławieństwo, jeśli usłuchacie poleceń Pana, waszego Boga, które ja wam dzisiaj daję - [28] przekleństwo, jeśli nie usłuchacie poleceń Pana, waszego Boga, jeśli odstąpicie od drogi, którą ja wam dzisiaj wskazuję, a pójdziecie za bogami obcymi, których nie znacie.

Księga Jozuego

Joz 1,8–9

Lekcja 22: s. 2

[8] Niech ta Księga Prawa będzie zawsze na twych ustach: rozważaj ją w dzień i w nocy, abyś ściśle spełniał wszystko, co w niej jest napisane, bo tylko wtedy powiedzie ci się i okaże się twoja roztropność. [9] Czyż ci nie rozkazałem: Bądź mężny i mocny? Nie bój się i nie lękaj, ponieważ z tobą jest Pan, Bóg twój, wszędzie, gdziekolwiek pójdziesz.

1 Księga Samuela

1 Sm 15,22–23

Lekcja 22: s. 4

[22] Samuel odrzekł: Czyż milsze są dla Pana całopalenia i ofiary krwawe od posłuszeństwa głosowi Pana? Właśnie, lepsze jest posłuszeństwo od ofiary, uległość - od tłuszczu baranów. [23] Bo opór jest jak grzech wróżbiarstwa, a krnąbrność jak złość bałwochwalstwa. Ponieważ wzgardziłeś nakazem Pana, odrzucił cię On jako króla.

2 Księga Kronik

2 Krn 19,7

Lekcja 22: s. 2

[7] Teraz zaś niech wami owładnie bojaźń Pańska. Uważajcie więc, co czynicie, nie ma bowiem u Pana, Boga naszego, niesprawiedliwości, stronniczości i przekupstwa.

Księga Psalmów

Ps 1,1–6

Lekcja 22: s. 4

[1] Szczęśliwy mąż, który nie idzie za radą występnych, nie wchodzi na drogę grzeszników i nie siada w kole szyderców, [2] lecz ma upodobanie w Prawie Pana, nad Jego Prawem rozmyśla dniem i nocą. [3] Jest on jak drzewo zasadzone nad płynącą wodą, które wydaje owoc w swoim czasie, a liście jego nie więdną: co uczyni, pomyślnie wypada. [4] Nie tak występni, nie tak: są oni jak plewa, którą wiatr rozmiata. [5] Toteż występni nie ostoją się na sądzie ani grzesznicy - w zgromadzeniu sprawiedliwych,

[6] bo Pan uznaje drogę sprawiedliwych, a droga występnych zaginie.

Ps 2,11

Lekcja 22: s. 4

[11] Służcie Panu z bojaźnią

Ps 19,8–12

Lekcja 22: s. 2

[8] Prawo Pana doskonałe - krzepi ducha; świadectwo Pana niezawodne - poucza prostaczka; [9] nakazy Pana słuszne - radują serce; przykazanie Pana jaśnieje i oświeca oczy; [10] bojaźń Pańska szczera, trwająca na wieki; sądy Pańskie prawdziwe, wszystkie razem są słuszne. [11] Cenniejsze niż złoto, niż złoto najczystsze, a słodsze od miodu płynącego z plastra. [12] Chociaż Twój sługa na nie uważa, w ich przestrzeganiu zysk jest wielki,

Ps 29,2

Lekcja 22: s. 4

[2] Przyznajcie Panu chwałę Jego imienia, na świętym dziedzińcu uwielbiajcie Pana!

Ps 32,3–5

Lekcja 22: s. 2

3 Póki milczałem, schnęły kości moje, wśród codziennych mych jęków. 4 Bo dniem i nocą ciążyła nade mną Twa ręka, język mój ustawał jak w letnich upałach. 5 Grzech mój wyznałem Tobie i nie ukryłem mej winy. Rzekłem: Wyznaję nieprawość moją wobec Pana, a Tyś darował winę mego grzechu.

Ps 47,1–10

Lekcja 22: s. 4

1 Kierownikowi chóru. Synów Koracha. Psalm. 2 Wszystkie narody, klaskajcie w dłonie, wykrzykujcie Bogu radosnym głosem, 3 bo Pan najwyższy, straszliwy, jest wielkim Królem nad całą ziemią. 4 On nam poddaje narody i ludy rzuca pod nasze stopy. 5 Wybiera dla nas dziedzictwo - chlubę Jakuba, którego miłuje.

6 Wstąpił Bóg wśród radosnych okrzyków, Pan przy dźwięku trąby. 7 Śpiewajcie naszemu Bogu, śpiewajcie; śpiewajcie Królowi naszemu, śpiewajcie! 8 Gdyż Bóg jest Królem całej ziemi, hymn zaśpiewajcie! 9 Bóg króluje nad narodami, Bóg zasiada na swym świętym tronie. 10 Połączyli się władcy narodów z ludem Boga Abrahama. Bo możni świata należą do Boga: On zaś jest najwyższy.

Ps 103,1–5

Lekcja 22: s. 2

1 Dawidowy. Błogosław, duszo moja, Pana, i całe moje wnętrze - święte imię Jego! 2 Błogosław, duszo moja, Pana, i nie zapominaj o wszystkich Jego dobrodziejstwach! 3 On odpuszcza wszystkie twoje winy, On leczy wszystkie twe niemoce, 4 On życie twoje wybawia od zguby, On wieńczy cię łaską i zmiłowaniem, 5 On twoje dni nasyca dobrami: odnawia się młodość twoja jak orła.

Ps 111,10

Lekcja 22: s. 2

10 Bojaźń Pańska początkiem mądrości; wspaniała zapłata dla tych, co według niej postępują, a sprawiedliwość Jego trwać będzie zawsze.

Ps 119,11.89.160

Lekcja 22: s. 2, 4

11 W sercu swym przechowuję Twą mowę, by nie grzeszyć przeciw Tobie.

89 Słowo Twe, Panie, trwa na wieki, niezmienne jak niebiosa.

160 Podstawą Twego słowa jest prawda, i wieczny jest każdy Twój sprawiedliwy wyrok.

Ps 121,1–8

Lekcja 22: s. 2

1 Pieśń stopni. Wznoszę swe oczy ku górom: Skądże nadejdzie mi pomoc? 2 Pomoc mi przyjdzie od Pana, co stworzył niebo i ziemię. 3 On nie pozwoli zachwiać się twej nodze ani się zdrzemnie Ten, który cię strzeże. 4 Oto nie zdrzemnie się ani nie zaśnie Ten, który czuwa nad Izraelem. 5 Pan cię strzeże, Pan twoim cieniem przy twym boku prawym.

6 Za dnia nie porazi cię słońce ni księżyc wśród nocy. 7 Pan cię uchroni od zła wszelkiego: czuwa nad twoim życiem. 8 Pan będzie strzegł twego wyjścia i przyjścia teraz i po wszystkie czasy.

Ps 145,17.19

Lekcja 22: s. 2

17 Pan jest sprawiedliwy na wszystkich swych drogach i łaskawy we wszystkich swoich dziełach.

19 Spełnia wolę tych, którzy się Go boją, usłyszy ich wołanie i przyjdzie im z pomocą.

Księga Przysłów

Prz 1,2–5.7–9

Lekcja 22: s. 2, 4, 5

2 by mądrość osiągnąć i karność, pojąć słowa rozumne, 3 zdobyć staranne wychowanie: prawość, rzetelność, uczciwość; 4 prostaczkom udzielić rozwagi, a młodym - rozsądku i wiedzy. 5 Mądry, słuchając, pomnaża swą wiedzę, rozumny nabywa biegłości:

7 Podstawą wiedzy jest bojaźń Pańska, lecz głupcy odrzucają mądrość i karność. 8 Synu mój, słuchaj napomnień ojca i nie odrzucaj nauk swej matki, 9 gdyż one ci są wieńcem powabnym dla głowy i naszyjnikiem cennym dla szyi.

Prz 3,5–8.11–12

Lekcja 22: s. 2, 4

5 Z całego serca Bogu zaufaj, nie polegaj na swoim rozsądku, 6 myśl o Nim na każdej drodze, a On twe ścieżki wyrówna. 7 Nie bądź mądrym we własnych oczach, Boga się bój, zła unikaj: 8 to ciału zapewni zdrowie, a pokrzepienie twym kościom.

11 Upomnieniem Pańskim nie gardź, mój synu, nie odrzucaj ze wstrętem strofowań. 12 Bowiem karci Pan, kogo miłuje, jak ojciec syna, którego lubi.

Prz 9,7–10

Lekcja 22: s. 2, 4

7 Kto poucza szydercę, ściąga na siebie wzgardę,
strofując nieprawego, sam sobie szkodzi. 8 Nie
strofuj szydercy, by cię nie znienawidził, strofuj
mądrego, a będzie cię kochał. 9 Ucz mądrego, a
stanie się mędrszy, oświeć mądrego, a zwiększy
swą wiedzę. 10 Treścią mądrości jest bojaźń
Pańska, rozsądkiem - poznanie Świętego.

Prz 14,27

Lekcja 22: s. 2

27 Źródłem życia jest bojaźń Pańska, by sideł
śmierci uniknąć.

Prz 19,23

Lekcja 22: s. 2

23 Bojaźń Pańska prowadzi do życia: klęska
nawiedzi tego, kto lubi spać długo.

Prz 20,11

Lekcja 22: s. 2

11 Już chłopca można poznać po zachowaniu, czy
prawe i czyste będą jego czyny.

Prz 30,5–6

Lekcja 22: s. 2

5 Każde słowo Boga w ogniu wypróbowane, tarczą
jest dla tych, co Doń się uciekają. 6 Do słów Jego
nic nie dodawaj, by cię nie skarał: nie uznał za
kłamcę.

Prz 31,10–27

Lekcja 22: s. 5

10 Niewiastę dzielną któż znajdzie? Jej wartość
przewyższa perły. 11 Serce małżonka jej ufa, na
zyskach mu nie zbywa; 12 nie czyni mu źle, ale
dobrze przez wszystkie dni jego życia. 13 O len się
stara i wełnę, pracuje starannie rękami. 14
Podobnie jak okręt kupiecki żywność sprowadza z
daleka.

15 Wstaje, gdy jeszcze jest noc, i żywność
rozdziela domowi, a obowiązki - swym
dziewczętom. 16 Myśli o roli - kupuje ją: z zarobku
swych rąk zasadza winnicę. 17 Przepasuje mocą
swe biodra, umacnia swoje ramiona. 18 Już widzi
pożytek z swej pracy: jej lampa wśród nocy nie
gaśnie. 19 Wyciąga ręce po kądziel, jej palce
chwytają wrzeciono.

20 Otwiera dłoń ubogiemu, do nędzarza wyciąga
swe ręce. 21 Dla domu nie boi się śniegu, bo cały
dom odziany na lata, 22 sporządza sobie okrycia,
jej szaty z bisioru i z purpury. 23 W bramie jej mąż
szanowany, gdy wśród starszyzny kraju zasiądzie.
24 Płótno wyrabia, sprzedaje, pasy dostarcza
kupcowi.

25 Strojem jej siła i godność, do dnia przyszłego
się śmieje. 26 Otwiera usta z mądrością, na języku
jej miłe nauki. 27 Bada bieg spraw domowych, nie
jada chleba lenistwa.

Księga Koheleta

Koh 8,12–13

Lekcja 22: s. 2

12 zwłaszcza że grzesznik czyni źle stokrotnie, a
jednak długo żyje. Chociaż ja również i to
poznałem, że szczęści się tym, którzy Boga się
boją, dlatego że się Go boją. 13 Nie szczęści się zaś
złoczyńcy, i podobny do cienia, nie przedłuża on
swych dni, dlatego że nie ma w nim bojaźni
wobec Boga.

Koh 12,13–14

Lekcja 22: s. 2, 7

13 Koniec mowy. Wszystkiego tego wysłuchawszy:
Boga się bój i przykazań Jego przestrzegaj, bo
cały w tym człowiek! 14 Bóg bowiem każdą sprawę
wezwie na sąd, wszystko, choć ukryte: czy dobre
było, czy złe.

Księga Izajasza

Iz 40,8.29–31

Lekcja 22: s. 2

8 Trawa usycha, więdnie kwiat, lecz słowo Boga
naszego trwa na wieki.

29 On dodaje mocy zmęczonemu i pomnaża siły
omdlałego. 30 Chłopcy się męczą i nużą, chwieją
się słabnąc młodzieńcy, 31 lecz ci, co zaufali Panu,
odzyskują siły, otrzymują skrzydła jak orły:
biegną bez zmęczenia, bez znużenia idą.

Księga Jeremiasza

Jr 29,11–13

Lekcja 22: s. 2

11 Jestem bowiem świadomy zamiarów, jakie
zamyślam co do was - wyrocznia Pana - zamiarów
pełnych pokoju, a nie zguby, by zapewnić wam
przyszłość, jakiej oczekujecie. 12 Będziecie Mnie
wzywać, zanosząc do mnie swe modlitwy, a ja
was wysłucham. 13 Będziecie Mnie szukać i
znajdziecie Mnie, albowiem będziecie Mnie
szukać z całego serca.

Księga Malachiasza

Ml 3,6

Lekcja 22: s. 2

6 Ponieważ Ja, Pan, nie odmieniam się, więc
dlatego wy, synowie Jakuba, nie jesteście
zniszczeni,

Ewangelia według św. Mateusza

Mt 4,10

Lekcja 22: s. 4

10 Na to odrzekł mu Jezus: Idź precz, szatanie! Jest
bowiem napisane: Panu, Bogu swemu, będziesz
oddawał pokłon i Jemu samemu służyć będziesz.

Mt 5,9–16.23–24.29–30.44

Lekcja 22: s. 3, 4, 6

9 Błogosławieni, którzy wprowadzają pokój,
albowiem oni będą nazwani synami Bożymi. 10
Błogosławieni, którzy cierpią prześladowanie dla
sprawiedliwości, albowiem do nich należy
królestwo niebieskie. 11 Błogosławieni jesteście,
gdy /ludzie/ wam urągają i prześladują was, i gdy
z mego powodu mówią kłamliwie wszystko złe na
was. 12 Cieszcie się i radujcie, albowiem wasza
nagroda wielka jest w niebie. Tak bowiem
prześladowali proroków, którzy byli przed wami.
13 Wy jesteście solą dla ziemi. Lecz jeśli sól utraci
swój smak, czymże ją posolić? Na nic się już nie
przyda, chyba na wyrzucenie i podeptanie przez
ludzi.

14 Wy jesteście światłem świata. Nie może się
ukryć miasto położone na górze. 15 Nie zapala się
też światła i nie stawia pod korcem, ale na
świeczniku, aby świeciło wszystkim, którzy są w
domu. 16 Tak niech świeci wasze światło przed
ludźmi, aby widzieli wasze dobre uczynki i
chwalili Ojca waszego, który jest w niebie.

23 Jeśli więc przyniesiesz dar swój przed ołtarz i
tam wspomnisz, że brat twój ma coś przeciw
tobie, 24 zostaw tam dar swój przez ołtarzem, a
najpierw idź i pojednaj się z bratem swoim.
Potem przyjdź i dar swój ofiaruj!

29 Jeśli więc prawe twoje oko jest ci powodem do
grzechu, wyłup je i odrzuć od siebie. Lepiej
bowiem jest dla ciebie, gdy zginie jeden z twoich
członków, niż żeby całe twoje ciało miało być
wrzucone do piekła. 30 I jeśli prawa twoja ręka jest
ci powodem do grzechu, odetnij ją i odrzuć od
siebie. Lepiej bowiem jest dla ciebie, gdy zginie
jeden z twoich członków, niż żeby całe twoje ciało
miało iść do piekła.

44 A Ja wam powiadam: Miłujcie waszych
nieprzyjaciół i módlcie się za tych, którzy was
prześladują;

Mt 7,24–27

Lekcja 22: s. 2

24 Każdego więc, kto tych słów moich słucha i
wypełnia je, można porównać z człowiekiem
roztropnym, który dom swój zbudował na skale. 25
Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry
i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na
skale był utwierdzony. 26 Każdego zaś, kto tych
słów moich słucha, a nie wypełnia ich, można
porównać z człowiekiem nierozsądnym, który
dom swój zbudował na piasku. 27 Spadł deszcz,
wezbrały potoki, zerwały się wichry i rzuciły się
na ten dom. I runął, a upadek jego był wielki .

Mt 10,16–28

Lekcja 22: s. 3

16 Oto Ja was posyłam jak owce między wilki.
Bądźcie więc roztropni jak węże, a nieskazitelni
jak gołębie! 17 Miejcie się na baczności przed
ludźmi! Będą was wydawać sądom i w swych
synagogach będą was biczować. 18 Nawet przed
namiestników i królów będą was wodzić z mego
powodu, na świadectwo im i poganom. 19 Kiedy
was wydadzą, nie martwcie się o to, jak ani co
macie mówić. W owej bowiem godzinie będzie
wam poddane, co macie mówić, 20 gdyż nie wy
będziecie mówili, lecz Duch Ojca waszego będzie
mówił przez was.

21 Brat wyda brata na śmierć i ojciec syna; dzieci
powstaną przeciw rodzicom i o śmierć ich
przyprawią. 22 Będziecie w nienawiści u
wszystkich z powodu mego imienia. Lecz kto
wytrwa do końca, ten będzie zbawiony. 23 Gdy was
prześladować będą w tym mieście, uciekajcie do
innego. Zaprawdę, powiadam wam: Nie zdążycie
obejść miast Izraela, nim przyjdzie Syn

Człowieczy. [24] Uczeń nie przewyższa nauczyciela ani sługa swego pana. [25] Wystarczy, jeśli uczeń będzie jak jego nauczyciel, a sługa jak pan jego. Jeśli pana domu przezwali Belzebubem, o ileż bardziej jego domowników tak nazwą.

[26] Więc się ich nie bójcie! Nie ma bowiem nic zakrytego, co by nie miało być wyjawione, ani nic tajemnego, o czym by się nie miano dowiedzieć. [27] Co mówię wam w ciemności, powtarzajcie na świetle, a co słyszycie na ucho, rozgłaszajcie na dachach! [28] Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej Tego, który duszę i ciało może zatracić w piekle.

Mt 11,28–30

Lekcja 22: s. 2

[28] Przyjdźcie do Mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię. [29] Weźcie moje jarzmo na siebie i uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokorny sercem, a znajdziecie ukojenie dla dusz waszych. [30] Albowiem jarzmo moje jest słodkie, a moje brzemię lekkie.

Mt 18,8–9.15–22.35

Lekcja 22: s. 4, 6

[8] Otóż jeśli twoja ręka lub noga jest dla ciebie powodem grzechu, odetnij ją i odrzuć od siebie! Lepiej jest dla ciebie wejść do życia ułomnym lub chromym, niż z dwiema rękami lub dwiema nogami być wrzuconym w ogień wieczny. [9] I jeśli twoje oko jest dla ciebie powodem grzechu, wyłup je i odrzuć od siebie! Lepiej jest dla ciebie jednookim wejść do życia, niż z dwojgiem oczu być wrzuconym do piekła ognistego.

[15] Gdy brat twój zgrzeszy <przeciw tobie>, idź i upomnij go w cztery oczy. Jeśli cię usłucha, pozyskasz swego brata. [16] Jeśli zaś nie usłucha, weź z sobą jeszcze jednego albo dwóch, żeby na słowie dwóch albo trzech świadków oparła się cała sprawa. [17] Jeśli i tych nie usłucha, donieś Kościołowi! A jeśli nawet Kościoła nie usłucha, niech ci będzie jak poganin i celnik! [18] Zaprawdę, powiadam wam: Wszystko, co zwiążecie na ziemi, będzie związane w niebie, a co rozwiążecie na ziemi, będzie rozwiązane w niebie. [19] Dalej, zaprawdę, powiadam wam: Jeśli dwaj z was na ziemi zgodnie o coś prosić będą, to wszystkiego użyczy im mój Ojciec, który jest w niebie.

[20] Bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich. [21] Wtedy Piotr zbliżył się do Niego i zapytał: Panie, ile razy mam przebaczyć, jeśli mój brat wykroczy przeciwko mnie? Czy aż siedem razy? [22] Jezus mu odrzekł: Nie mówię ci, że aż siedem razy, lecz aż siedemdziesiąt siedem razy.

[35] Podobnie uczyni wam Ojciec mój niebieski, jeżeli każdy z was nie przebaczy z serca swemu bratu.

Mt 19,4–6

Lekcja 22: s. 5

[4] On odpowiedział: Czy nie czytaliście, że Stwórca od początku stworzył ich jako mężczyznę i kobietę? [5] I rzekł: Dlatego opuści człowiek ojca i matkę i złączy się ze swoją żoną, i będą oboje jednym ciałem. [6] A tak już nie są dwoje, lecz jedno ciało. Co więc Bóg złączył, niech człowiek nie rozdziela.

Mt 20,26–28

Lekcja 22: s. 4

[26] Nie tak będzie u was. Lecz kto by między wami chciał stać się wielkim, niech będzie waszym sługą. [27] A kto by chciał być pierwszym między wami, niech będzie niewolnikiem waszym, [28] na wzór Syna Człowieczego, który nie przyszedł, aby Mu służono, lecz aby służyć i dać swoje życie na okup za wielu.

Mt 22,37–40

Lekcja 22: s. 4

[37] On mu odpowiedział: Będziesz miłował Pana Boga swego całym swoim sercem, całą swoją duszą i całym swoim umysłem. [38] To jest największe i pierwsze przykazanie. [39] Drugie podobne jest do niego: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. [40] Na tych dwóch przykazaniach opiera się całe Prawo i Prorocy.

Mt 25,14–30

Lekcja 22: s. 5

[14] Podobnie też [jest] jak z pewnym człowiekiem, który mając się udać w podróż, przywołał swoje sługi i przekazał im swój majątek. [15] Jednemu dał pięć talentów, drugiemu dwa, trzeciemu jeden, każdemu według jego zdolności, i odjechał. Zaraz [16] ten, który otrzymał pięć talentów, poszedł, puścił je w obrót i zyskał drugie pięć. [17] Tak samo i ten, który dwa otrzymał; on również zyskał drugie dwa. [18] Ten zaś, który otrzymał jeden, poszedł i rozkopawszy ziemię, ukrył pieniądze swego pana.

[19] Po dłuższym czasie powrócił pan owych sług i zaczął rozliczać się z nimi. [20] Wówczas przyszedł ten, który otrzymał pięć talentów. Przyniósł drugie pięć i rzekł: Panie, przekazałeś mi pięć talentów, oto drugie pięć talentów zyskałem. [21]

Rzekł mu pan: Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana! [22] Przyszedł również i ten, który otrzymał dwa talenty, mówiąc: Panie, przekazałeś mi dwa talenty, oto drugie dwa talenty zyskałem. [23] Rzekł mu pan: Dobrze, sługo dobry i wierny! Byłeś wierny w rzeczach niewielu, nad wieloma cię postawię: wejdź do radości twego pana!

[24] Przyszedł i ten, który otrzymał jeden talent, i rzekł: Panie, wiedziałem, żeś jest człowiek twardy: chcesz żąć tam, gdzie nie posiałeś, i zbierać tam, gdzieś nie rozsypał. [25] Bojąc się więc, poszedłem i ukryłem twój talent w ziemi. Oto masz swoją własność! [26] Odrzekł mu pan jego: Sługo zły i gnuśny! Wiedziałeś, że chcę żąć tam, gdzie nie posiałem, i zbierać tam, gdziem nie rozsypał. [27] Powinieneś więc był oddać moje pieniądze bankierom, a ja po powrocie byłbym z zyskiem odebrał swoją własność. [28] Dlatego odbierzcie mu ten talent, a dajcie temu, który ma dziesięć talentów.

[29] Każdemu bowiem, kto ma, będzie dodane, tak że nadmiar mieć będzie. Temu zaś, kto nie ma, zabiorą nawet to, co ma. [30] A sługę nieużytecznego wyrzućcie na zewnątrz - w ciemności! Tam będzie płacz i zgrzytanie zębów.

Mt 28,18–20

Lekcja 22: s. 2

[18] Wtedy Jezus podszedł do nich i przemówił tymi słowami: Dana Mi jest wszelka władza w niebie i na ziemi. [19] Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. [20] Uczcie je zachowywać wszystko, co wam przykazałem. A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata.

Ewangelia według św. Marka

Mk 11,25–26

Lekcja 22: s. 4

Mk 11,26: w tym przekładzie brak tego wersetu. Wydawca go pomija, zwykle dlatego, że nie występuje w najstarszych rękopisach. Tekstu nie uzupełniano z innych przekładów.

[25] A kiedy stajecie do modlitwy, przebaczcie, jeśli macie co przeciw komu, aby także Ojciec wasz, który jest w niebie, przebaczył wam wykroczenia wasze. [26] [brak tego wersetu w tym przekładzie]

Ewangelia według św. Łukasza

Łk 6,22–23

Lekcja 22: s. 3

[22] Błogosławieni będziecie, gdy ludzie was znienawidzą, i gdy was wyłączą spośród siebie, gdy zelżą was i z powodu Syna Człowieczego podadzą w pogardę wasze imię jako niecne: [23] cieszcie się i radujcie w owym dniu, bo wielka jest wasza nagroda w niebie. Tak samo bowiem przodkowie ich czynili prorokom.

Łk 9,23–25

Lekcja 22: s. 4

[23] Potem mówił do wszystkich: Jeśli kto chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje! [24] Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa. [25] Bo cóż za korzyść ma człowiek, jeśli cały świat zyska, a siebie zatraci lub szkodę poniesie?

Łk 17,3–4

Lekcja 22: s. 4

[3] Jeśli brat twój zawini, upomnij go; i jeśli żałuje, przebacz mu. [4] I jeśliby siedem razy na dzień zawinił przeciw tobie i siedem razy zwróciłby się do ciebie, mówiąc: żałuję tego, przebacz mu.

Ewangelia według św. Jana

J 6,37

Lekcja 22: s. 2

[37] Wszystko, co Mi daje Ojciec, do Mnie przyjdzie, a tego, który do Mnie przychodzi, precz nie odrzucę,

J 8,57–58

Lekcja 22: s. 2

[57] Na to rzekli do Niego Żydzi: Pięćdziesięciu lat jeszcze nie masz, a Abrahama widziałeś? [58] Rzekł do nich Jezus: Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Zanim Abraham stał się, Ja jestem.

J 13,12–17.34–35

Lekcja 22: s. 4

12 A kiedy im umył nogi, przywdział szaty i znów zajął miejsce przy stole, rzekł do nich: Czy rozumiecie, co wam uczyniłem? 13 Wy Mnie nazywacie Nauczycielem i Panem i dobrze mówicie, bo nim jestem. 14 Jeżeli więc Ja, Pan i Nauczyciel, umyłem wam nogi, to i wyście powinni sobie nawzajem umywać nogi. 15 Dałem wam bowiem przykład, abyście i wy tak czynili, jak Ja wam uczyniłem. 16 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Sługa nie jest większy od swego pana ani wysłannik od tego, który go posłał.

17 Wiedząc to będziecie błogosławieni, gdy według tego będziecie postępować.

34 Przykazanie nowe daję wam, abyście się wzajemnie miłowali tak, jak Ja was umiłowałem; żebyście i wy tak się miłowali wzajemnie. 35 Po tym wszyscy poznają, żeście uczniami moimi, jeśli będziecie się wzajemnie miłowali.

J 14,15.21.23

Lekcja 22: s. 2, 4

15 Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania.

21 Kto ma przykazania moje i zachowuje je, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie.

23 W odpowiedzi rzekł do niego Jezus: Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego przebywać.

J 15,1–11

Lekcja 22: s. 2, 4

1 Ja jestem prawdziwym krzewem winnym, a Ojciec mój jest tym, który uprawia. 2 Każdą latorośl, która we Mnie nie przynosi owocu, odcina, a każdą, która przynosi owoc, oczyszcza, aby przynosiła owoc obfitszy. 3 Wy już jesteście czyści dzięki słowu, które wypowiedziałem do was. 4 Wytrwajcie we Mnie, a Ja /będę trwał/ w was. Podobnie jak latorośl nie może przynosić owocu sama z siebie - o ile nie trwa w winnym krzewie - tak samo i wy, jeżeli we Mnie trwać nie będziecie. 5 Ja jestem krzewem winnym, wy - latoroślami. Kto trwa we Mnie, a Ja w nim, ten przynosi owoc obfity, ponieważ beze Mnie nic nie możecie uczynić.

6 Ten, kto we Mnie nie trwa, zostanie wyrzucony jak winna latorośl i uschnie. I zbiera się ją, i wrzuca do ognia, i płonie. 7 Jeżeli we Mnie trwać będziecie, a słowa moje w was, poproście, o cokolwiek chcecie, a to wam się spełni. 8 Ojciec mój przez to dozna chwały, że owoc obfity przyniesiecie i staniecie się moimi uczniami. 9 Jak Mnie umiłował Ojciec, tak i Ja was umiłowałem. Wytrwajcie w miłości mojej! 10 Jeśli będziecie zachowywać moje przykazania, będziecie trwać w miłości mojej, tak jak Ja zachowałem przykazania Ojca mego i trwam w Jego miłości.

11 To wam powiedziałem, aby radość moja w was była i aby radość wasza była pełna.

Dzieje Apostolskie

Dz 2,42–46

Lekcja 22: s. 4

42 Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwie. 43 Bojaźń ogarniała każdego, gdyż Apostołowie czynili wiele znaków i cudów. 44 Ci wszyscy, co uwierzyli, przebywali razem i wszystko mieli wspólne. 45 Sprzedawali majątki i dobra i rozdzielali je każdemu według potrzeby. 46 Codziennie trwali jednomyślnie w świątyni, a łamiąc chleb po domach, przyjmowali posiłek z radością i prostotą serca.

Dz 5,42

Lekcja 22: s. 4

42 Nie przestawali też co dzień nauczać w świątyni i po domach i głosić Dobrą Nowinę o Jezusie Chrystusie.

Dz 10,34–35

Lekcja 22: s. 2

34 Wtedy Piotr przemówił w dłuższym wywodzie: Przekonuję się, że Bóg naprawdę nie ma względu na osoby. 35 Ale w każdym narodzie miły jest Mu ten, kto się Go boi i postępuje sprawiedliwie.

List do Rzymian

Rz 1,16

Lekcja 22: s. 2

16 Bo ja nie wstydzę się Ewangelii, jest bowiem ona mocą Bożą ku zbawieniu dla każdego wierzącego, najpierw dla Żyda, potem dla Greka.

Rz 2,2–11

Lekcja 22: s. 2

2 Wiemy zaś, że sąd Boży według prawdy dosięga
tych, którzy się dopuszczają takich czynów. 3 Czy
myślisz, człowiecze, co osądzasz tych, którzy się
dopuszczają takich czynów, a sam czynisz to
samo, że ty unikniesz potępienia Bożego? 4 A
może gardzisz bogactwem dobroci, cierpliwości i
wielkoduszności Jego, nie chcąc wiedzieć, że
dobroć Boża chce cię przywieść do nawrócenia? 5
Oto przez swoją zatwardziałość i serce nieskłonne
do nawrócenia skarbisz sobie gniew na dzień
gniewu i objawienia się sprawiedliwego sądu
Boga, 6 który odda każdemu według uczynków
jego:

7 tym, którzy przez wytrwałość w dobrych
uczynkach szukają chwały, czci i nieśmiertelności
- życie wieczne; 8 tym zaś, którzy są przekorni, za
prawdą pójść nie chcą, a oddają się nieprawości -
gniew i oburzenie. 9 Ucisk i utrapienie spadnie na
każdego człowieka, który dopuszcza się zła,
najpierw na Żyda, a potem na Greka. 10 Chwała
zaś, cześć i pokój spotka każdego, kto czyni
dobrze - najpierw Żyda, a potem Greka. 11
Albowiem u Boga nie ma względu na osobę.

Rz 3,21–30

Lekcja 22: s. 2

21 Ale teraz jawną się stała sprawiedliwość Boża
niezależna od Prawa, poświadczona przez Prawo i
Proroków. 22 Jest to sprawiedliwość Boża przez
wiarę w Jezusa Chrystusa dla wszystkich, którzy
wierzą. Bo nie ma tu różnicy: 23 wszyscy bowiem
zgrzeszyli i pozbawieni są chwały Bożej, 24 a
dostępują usprawiedliwienia darmo, z Jego łaski,
przez odkupienie które jest w Chrystusie Jezusie.
25 Jego to ustanowił Bóg narzędziem przebłagania
przez wiarę mocą Jego krwi. Chciał przez to
okazać, że sprawidliwość Jego względem
grzechów popełnionych dawniej - za dni
cierpliwości Bożej - wyrażała się

26 w odpuszczaniu ich po to, by ujawnić w
obecnym czasie Jego sprawiedliwość, i [aby
pokazać], że On sam jest sprawiedliwy i
usprawiedliwia każdego, który wierzy w Jezusa. 27
Gdzież więc podstawa do chlubienia się? Została
uchylona! Przez jakie prawo? Czy przez prawo
uczynków? Nie, przez prawo wiary. 28 Sądzimy
bowiem, że człowiek osiąga usprawiedliwienie
przez wiarę, niezależnie od pełnienia nakazów
Prawa. 29 Bo czyż Bóg jest Bogiem jedynie Żydów?
Czy nie również i pogan? Zapewne również i
pogan. 30 Przecież jeden jest tylko Bóg, który
usprawiedliwia obrzezanego dzięki wierze, a
nieobrzezanego - przez wiarę.

Rz 5,3–5

Lekcja 22: s. 3

3 Ale nie tylko to, lecz chlubimy się także z
ucisków, wiedząc, że ucisk wyrabia wytrwałość, 4
a wytrwałość - wypróbowaną cnotę,
wypróbowana cnota zaś - nadzieję. 5 A nadzieja
zawieść nie może, ponieważ miłość Boża rozlana
jest w sercach naszych przez Ducha Świętego,
który został nam dany.

Rz 8,28–29

Lekcja 22: s. 1, 2, 8, 9, 10

28 Wiemy też, że Bóg z tymi, którzy Go miłują,
współdziała we wszystkim dla ich dobra, z tymi,
którzy są powołani według [Jego] zamiaru. 29
Albowiem tych, których od wieków poznał, tych
też przeznaczył na to, by się stali na wzór obrazu
Jego Syna, aby On był pierworodnym między
wielu braćmi.

Rz 12,1–8.14.18

Lekcja 22: s. 1, 4, 5, 9, 10

1 A zatem proszę was, bracia, przez miłosierdzie
Boże, abyście dali ciała swoje na ofiarę żywą,
świętą, Bogu przyjemną, jako wyraz waszej
rozumnej służby Bożej. 2 Nie bierzcie więc wzoru
z tego świata, lecz przemieniajcie się przez
odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać,
jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu
przyjemne i co doskonałe. 3 Mocą bowiem łaski,
jaka została mi dana, mówię każdemu z was:
Niech nikt nie ma o sobie wyższego mniemania,
niż należy, lecz niech sądzi o sobie trzeźwo -
według miary, jaką Bóg każdemu w wierze
wyznaczył. 4 Jak bowiem w jednym ciele mamy
wiele członków, a nie wszystkie członki spełniają
tę samą czynność - 5 podobnie wszyscy razem
tworzymy jedno ciało w Chrystusie, a każdy z
osobna jesteśmy nawzajem dla siebie członkami.

6 Mamy zaś według udzielonej nam łaski różne
dary: bądź dar proroctwa - [do stosowania]
zgodnie z wiarą; 7 bądź to urząd diakona - dla
wykonywania czynności diakońskich; bądź urząd
nauczyciela - dla wypełniania czynności
nauczycielskich; 8 bądź dar upominania - dla
karcenia. Kto zajmuje się rozdawaniem, [niech to
czyni] ze szczodrobliwością; kto jest przełożonym,
[niech działa] z gorliwością; kto pełni uczynki
miłosierdzia, [niech to czyni] ochoczo.

14 Błogosławcie tych, którzy was prześladują.
Błogosławcie, a nie złorzeczcie.

18 Jeżeli to jest możliwe, o ile to od was zależy, żyjcie w zgodzie ze wszystkimi ludźmi.

Rz 13,8.10.12–14

Lekcja 22: s. 3, 4

8 Nikomu nie bądźcie nic dłużni poza wzajemną miłością. Kto bowiem miłuje bliźniego, wypełnił Prawo.

10 Miłość nie wyrządza zła bliźniemu. Przeto miłość jest doskonałym wypełnieniem Prawa.

12 Noc się posunęła, a przybliżył się dzień. Odrzućmy więc uczynki ciemności, a przyobleczmy się w zbroję światła. 13 żyjmy przyzwoicie jak w jasny dzień: nie w hulankach i pijatykach, nie w rozpuście i wyuzdaniu, nie w kłótni i zazdrości. 14 Ale przyobleczcie się w Pana Jezusa Chrystusa i nie troszczcie się zbytnio o ciało, dogadzając żądzom.

Rz 14,13.19

Lekcja 22: s. 6

13 Przestańmy więc wyrokować jedni o drugich. A raczej to zawyrokujcie, by nie dawać bratu sposobności do upadku lub zgorszenia.

19 Starajmy się więc o to, co służy sprawie pokoju i wzajemnemu zbudowaniu.

Rz 15,14

Lekcja 22: s. 4

14 Bracia, jestem co do was przekonany, że pełni jesteście szlachetnych uczuć, ubogaceni wszelką wiedzą, zdolni do udzielania sobie wzajemnie upomnień.

1 List do Koryntian

1 Kor 1,4–10

Lekcja 22: s. 1, 2, 4

4 Bogu mojemu dziękuję wciąż za was, za łaskę daną wam w Chrystusie Jezusie. 5 W Nim to bowiem zostaliście wzbogaceni we wszystko: we wszelkie słowo i wszelkie poznanie, 6 bo świadectwo Chrystusowe utrwaliło się w was, 7 tak iż nie brakuje wam żadnego daru łaski, gdy oczekujecie objawienia się Pana naszego Jezusa Chrystusa. 8 On też będzie umacniał was aż do końca, abyście byli bez zarzutu w dzień Pana naszego Jezusa Chrystusa

9 Wierny jest Bóg, który powołał nas do wspólnoty z Synem swoim Jezusem Chrystusem, Panem naszym. 10 A przeto upominam was, bracia, w imię Pana naszego Jezusa Chrystusa, abyście byli zgodni, i by nie było wśród was rozłamów; byście byli jednego ducha i jednej myśli.

1 Kor 4,2

Lekcja 22: s. 4

2 A od szafarzy już tutaj się żąda, aby każdy z nich był wierny.

1 Kor 6,12.19–20

Lekcja 22: s. 5, 6

12 Wszystko mi wolno, ale nie wszystko przynosi korzyść. Wszystko mi wolno, ale ja niczemu nie oddam się w niewolę.

19 Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który w was jest, a którego macie od Boga, i że już nie należycie do samych siebie? 20 Za /wielką/ bowiem cenę zostaliście nabyci. Chwalcie więc Boga w waszym ciele!

1 Kor 8,9–13

Lekcja 22: s. 6

9 Baczcie jednak, aby to wasze prawo /do takiego postępowania/ nie stało się dla słabych powodem do zgorszenia. 10 Gdyby bowiem ujrzał ktoś ciebie, oświeconego wiedzą, jak zasiadasz do uczty bałwochwalczej, czyżby to nie skłoniło również kogoś słabego w sumieniu do spożywania ofiar składanych bożkom? 11 I tak to właśnie wiedza twoja sprowadziłaby zgubę na słabego brata, za którego umarł Chrystus. 12 W ten sposób grzesząc przeciwko braciom i rażąc ich słabe sumienia, grzeszycie przeciwko samemu Chrystusowi. 13 Jeśli więc pokarm gorszy brata mego, przenigdy nie będę jadł mięsa, by nie gorszyć brata.

1 Kor 10,13.23–24.31–33

Lekcja 22: s. 6, 8

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

13 Pokusa nie nawiedziła was większa od tej, która zwykła nawiedzać ludzi. Wierny jest Bóg i nie dozwoli was kusić ponad to, co potraficie znieść, lecz zsyłając pokusę, równocześnie wskaże sposób jej pokonania, abyście mogli przetrwać.

23 Wszystko wolno, ale nie wszystko przynosi korzyść. Wszystko wolno, ale nie wszystko buduje. 24 Niech nikt nie szuka własnego dobra, lecz dobra bliźniego!

31 Przeto czy jecie, czy pijecie, czy cokolwiek innego czynicie, wszystko na chwałę Bożą czyńcie 32 Nie bądźcie zgorszeniem ani dla Żydów, ani dla Greków, ani dla Kościoła Bożego, 33 podobnie jak ja, który się staram przypodobać wszystkim pod

każdym względem nie szukając własnej korzyści, lecz dobra wielu, aby byli zbawieni.

1 Kor 11,1.31–32

Lekcja 22: s. 2, 4

1 Bądźcie naśladowcami moimi, tak jak ja jestem naśladowcą Chrystusa.

31 Jeżeli zaś sami siebie osądzimy, nie będziemy sądzeni. 32 Lecz gdy jesteśmy sądzeni przez Pana, upomnienie otrzymujemy, abyśmy nie byli potępieni ze światem.

1 Kor 12,7.22–26

Lekcja 22: s. 4, 5

7 Wszystkim zaś objawia się Duch dla [wspólnego] dobra.

22 Raczej nawet niezbędne są dla ciała te członki, które uchodzą za słabsze; 23 a te, które uważamy za mało godne szacunku, tym większym obdarzamy poszanowaniem. Tak przeto szczególnie się troszczymy o przyzwoitość wstydliwych członków ciała, 24 a te, które nie należą do wstydliwych, tego nie potrzebują. Lecz Bóg tak ukształtował nasze ciało, że zyskały więcej szacunku członki z natury mało godne czci, 25 by nie było rozdwojenia w ciele, lecz żeby poszczególne członki troszczyły się o siebie nawzajem. 26 Tak więc, gdy cierpi jeden członek, współcierpią wszystkie inne członki; podobnie gdy jednemu członkowi okazywane jest poszanowanie, współweselą się wszystkie członki.

1 Kor 13,4–8

Lekcja 22: s. 4, 8

Odsyłacz wskazuje część wersetu; przytoczono cały werset. Granic części nie wyznaczano.

4 Miłość cierpliwa jest, łaskawa jest. Miłość nie zazdrości, nie szuka poklasku, nie unosi się pychą; 5 nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego; 6 nie cieszy się z niesprawiedliwości, lecz współweseli się z prawdą. 7 Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy, we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma. 8 Miłość nigdy nie ustaje, [nie jest] jak proroctwa, które się skończą, albo jak dar języków, który zniknie, lub jak wiedza, której zabraknie.

2 List do Koryntian

2 Kor 2,14–17

Lekcja 22: s. 4

14 Lecz Bogu niech będą dzięki za to, że pozwala nam zawsze zwyciężać w Chrystusie i roznosić po wszystkich miejscach woń Jego poznania. 15 Jesteśmy bowiem miłą Bogu wonnością Chrystusa zarówno dla tych, którzy dostępują zbawienia, jak i dla tych, którzy idą na zatracenie; 16 dla jednych jest to zapach śmiercionośny - na śmierć, dla drugich zapach ożywiający - na życie. A któż temu sprosta? 17 Nie jesteśmy bowiem jak wielu, którzy kupczą słowem Bożym, lecz ze szczerości, jak od Boga mówimy w Chrystusie przed Bogiem.

2 Kor 3,18

Lekcja 22: s. 2, 9, 10

18 My wszyscy z odsłoniętą twarzą wpatrujemy się w jasność Pańską jakby w zwierciadle; za sprawą Ducha Pańskiego, coraz bardziej jaśniejąc, upodabniamy się do Jego obrazu.

2 Kor 4,7–18

Lekcja 22: s. 3

7 Przechowujemy zaś ten skarb w naczyniach glinianych, aby z Boga była owa przeogromna moc, a nie z nas. 8 Zewsząd znosimy cierpienia, lecz nie poddajemy się zwątpieniu; żyjemy w niedostatku, lecz nie rozpaczamy; 9 znosimy prześladowania, lecz nie czujemy się osamotnieni, obalają nas na ziemię, lecz nie giniemy. 10 Nosimy nieustannie w ciele naszym konanie Jezusa, aby życie Jezusa objawiło się w naszym ciele. 11 Ciągle bowiem jesteśmy wydawani na śmierć z powodu Jezusa, aby życie Jezusa objawiło się w naszym śmiertelnym ciele.

12 Tak więc działa w nas śmierć, podczas gdy w was - życie. 13 Cieszę się przeto owym duchem wiary, według którego napisano: Uwierzyłem, dlatego przemówiłem; my także wierzymy i dlatego mówimy, 14 przekonani, że Ten, który wskrzesił Jezusa, z Jezusem przywróci życie także nam i stawi nas przed sobą razem z wami. 15 Wszystko to bowiem dla was, ażeby w pełni obfitująca łaska zwiększyła chwałę Bożą przez dziękczynienie wielu. 16 Dlatego to nie poddajemy się zwątpieniu, chociaż bowiem niszczeje nasz człowiek zewnętrzny, to jednak ten, który jest wewnątrz, odnawia się z dnia na dzień.

17 Niewielkie bowiem utrapienia naszego obecnego czasu gotują bezmiar chwały przyszłego wieku 18 dla nas, którzy się wpatrujemy nie w to, co widzialne, lecz w to, co

niewidzialne. To bowiem, co widzialne, przemija, to zaś, co niewidzialne, trwa wiecznie.

2 Kor 5,10–11.14–15

Lekcja 22: s. 4, 6

10 Wszyscy bowiem musimy stanąć przed
trybunałem Chrystusa, aby każdy otrzymał
zapłatę za uczynki dokonane w ciele, złe lub
dobre. 11 Tak więc przejęci bojaźnią Pana
przekonujemy ludzi, wobec Boga zaś wszystko w
nas odkryte. Mam zresztą nadzieję, że i dla
waszych sumień nie ma w nas nic zakrytego.

14 Albowiem miłość Chrystusa przynagla nas,
pomnych na to, że skoro Jeden umarł za
wszystkich, to wszyscy pomarli. 15 A właśnie za
wszystkich umarł /Chrystus/ po to, aby ci, co żyją,
już nie żyli dla siebie, lecz dla Tego, który za nich
umarł i zmartwychwstał.

2 Kor 9,6–12

Lekcja 22: s. 5

6 Tak bowiem jest: kto skąpo sieje, ten skąpo i
zbiera, kto zaś hojnie sieje, ten hojnie też zbierać
będzie. 7 Każdy niech przeto postąpi tak, jak mu
nakazuje jego własne serce, nie żałując i nie
czując się przymuszonym, albowiem radosnego
dawcę miłuje Bóg. 8 A Bóg może zlać na was całą
obfitość łaski, tak byście mając wszystkiego i
zawsze pod dostatkiem, bogaci byli we wszystkie
dobre uczynki 9 według tego, co jest napisane:
Rozproszył, dał ubogim, sprawiedliwość Jego
trwa na wieki. 10 Ten zaś, który daje nasienie
siewcy, i chleba dostarczy ku pokrzepieniu, i
ziarno rozmnoży, i zwiększy plon waszej
sprawiedliwości.

11 Wzbogaceni we wszystko, będziecie pełni
wszelkiej prostoty, która składa przez nas
dziękczynienie Bogu. 12 Posługiwanie bowiem tej
sprawie społecznej nie tylko uzupełnia to, na co
nie stać świętych, lecz obfituje w liczne
dziękczynienia składane Bogu.

List do Galatów

Ga 3,26–29

Lekcja 22: s. 2

26 Wszyscy bowiem dzięki tej wierze jesteście
synami Bożymi - w Chrystusie Jezusie. 27 Bo wy
wszyscy, którzy zostaliście ochrzczeni w
Chrystusie, przyoblekliście się w Chrystusa. 28 Nie
ma już Żyda ani poganina, nie ma już niewolnika
ani człowieka wolnego, nie ma już mężczyzny ani
kobiety, wszyscy bowiem jesteście kimś jednym w
Chrystusie Jezusie. 29 Jeżeli zaś należycie do
Chrystusa, to jesteście też potomstwem
Abrahama i zgodnie z obietnicą - dziedzicami.

Ga 5,16–17.22–25

Lekcja 22: s. 3, 4, 9, 10

16 Oto, czego uczę: postępujcie według ducha, a
nie spełnicie pożądania ciała. 17 Ciało bowiem do
czego innego dąży niż duch, a duch do czego
innego niż ciało, i stąd nie ma między nimi zgody,
tak że nie czynicie tego, co chcecie.

22 Owocem zaś ducha jest: miłość, radość, pokój,
cierpliwość, uprzejmość, dobroć, wierność, 23
łagodność, opanowanie. Przeciw takim /cnotom/
nie ma Prawa. 24 A ci, którzy należą do Chrystusa
Jezusa, ukrzyżowali ciało swoje z jego
namiętnościami i pożądaniami. 25 Mając życie od
Ducha, do Ducha się też stosujmy.

Ga 6,1–5

Lekcja 22: s. 4, 6

1 Bracia, a gdyby komu przydarzył się jaki
upadek, wy, którzy pozostajecie pod działaniem
Ducha, w duchu łagodności sprowadźcie takiego
na właściwą drogę. Bacz jednak, abyś i ty nie
uległ pokusie. 2 Jeden drugiego brzemiona noście
i tak wypełniajcie prawo Chrystusowe. 3 Bo kto
uważa, że jest czymś, gdy jest niczym, ten zwodzi
samego siebie. 4 Niech każdy bada własne
postępowanie, a wtedy powód do chluby znajdzie
tylko w sobie samym, a nie w zestawieniu siebie z
drugim. 5 Każdy bowiem poniesie własny ciężar.

List do Efezjan

Ef 1,4.13–14

Lekcja 22: s. 2, 3

4 W Nim bowiem wybrał nas przez założeniem
świata, abyśmy byli święci i nieskalani przed Jego
obliczem.

13 W Nim także i wy usłyszeliście słowo prawdy,
Dobrą Nowinę o waszym zbawieniu. W Nim

również uwierzyliście i zostaliście opatrzeni pieczęcią Ducha Świętego, który był obiecany. [14] On jest zadatkiem naszego dziedzictwa w oczekiwaniu na odkupienie, które nas uczyni własnością [Boga], ku chwale Jego majestatu.

Ef 4,1–3.11–12.15–32

Lekcja 22: s. 1, 3, 4, 5, 6

[1] A zatem zachęcam was ja, więzień w Panu, abyście postępowali w sposób godny powołania, jakim zostaliście wezwani, [2] z całą pokorą i cichością, z cierpliwością, znosząc siebie nawzajem w miłości. [3] Usiłujcie zachować jedność Ducha dzięki więzi, jaką jest pokój.

[11] I On ustanowił jednych apostołami, innych prorokami, innych ewangelistami, innych pasterzami i nauczycielami [12] dla przysposobienia świętych do wykonywania posługi, celem budowania Ciała Chrystusowego,

[15] Natomiast żyjąc prawdziwie w miłości sprawmy, by wszystko rosło ku Temu, który jest Głową - ku Chrystusowi. [16] Z Niego całe Ciało - zespalane i utrzymywane w łączności dzięki całej więzi umacniającej każdy z członków stosownie do jego miary - przyczynia sobie wzrostu dla budowania siebie w miłości. [17] To zatem mówię i zaklinam [was] w Panu, abyście już nie postępowali tak, jak postępują poganie, z ich próżnym myśleniem, [18] umysłem pogrążeni w mroku, obcy dla życia Bożego, na skutek tkwiącej w nich niewiedzy, na skutek zatwardziałości serca. [19] Oni to doprowadziwszy siebie do nieczułości [sumienia], oddali się rozpuście, popełniając zachłannie wszelkiego rodzaju grzechy nieczyste.

[20] Wy zaś nie tak nauczyliście się Chrystusa. [21] Słyszeliście przecież o Nim i zostaliście pouczeni w Nim - zgodnie z prawdą, jaka jest w Jezusie, [22] że - co się tyczy poprzedniego sposobu życia - trzeba porzucić dawnego człowieka, który ulega zepsuciu na skutek zwodniczych żądz, [23] odnawiać się duchem w waszym myśleniu [24] i przyoblec człowieka nowego, stworzonego według Boga, w sprawiedliwości i prawdziwej świętości.

[25] Dlatego odrzuciwszy kłamstwo: niech każdy z was mówi prawdę do bliźniego, bo jesteście nawzajem dla siebie członkami. [26] Gniewajcie się, a nie grzeszcie: niech nad waszym gniewem nie zachodzi słońce! [27] Ani nie dawajcie miejsca diabłu! [28] Kto dotąd kradł, niech już przestanie kraść, lecz raczej niech pracuje uczciwie własnymi rękami, by miał z czego udzielać potrzebującemu. [29] Niech nie wychodzi z waszych ust żadna mowa szkodliwa, lecz tylko budująca, zależnie od potrzeby, by wyświadczała dobro słuchającym.

[30] I nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym zostaliście opieczętowani na dzień odkupienia. [31] Niech zniknie spośród was wszelka gorycz, uniesienie, gniew, wrzaskliwość, znieważenie - wraz z wszelką złością. [32] Bądźcie dla siebie nawzajem dobrzy i miłosierni! Przebaczajcie sobie, tak jak i Bóg nam przebaczył w Chrystusie.

Ef 5,1–33

Lekcja 22: s. 3, 4, 5, 6

[1] Bądźcie więc naśladowcami Boga, jako dzieci umiłowane, [2] i postępujcie drogą miłości, bo i Chrystus was umiłował i samego siebie wydał za nas w ofierze i dani na wdzięczną wonność Bogu. [3] O nierządzie zaś i wszelkiej nieczystości albo chciwości niechaj nawet mowy nie będzie wśród was, jak przystoi świętym, [4] ani o tym, co haniebne, ani o niedorzecznym gadaniu lub nieprzyzwoitych żartach, bo to wszystko jest niestosowne. Raczej winno być wdzięczne usposobienie. [5] O tym bowiem bądźcie przekonani, że żaden rozpustnik ani nieczysty, ani chciwiec - to jest bałwochwalca - nie ma dziedzictwa w królestwie Chrystusa i Boga.

[6] Niechaj was nikt nie zwodzi próżnymi słowami, bo przez te [grzechy] nadchodzi gniew Boży na buntowników. [7] Nie miejcie więc z nimi nic wspólnego! [8] Niegdyś bowiem byliście ciemnością, lecz teraz jesteście światłością w Panu: postępujcie jak dzieci światłości! [9] Owocem bowiem światłości jest wszelka prawość i sprawiedliwość, i prawda. [10] Badajcie, co jest miłe Panu.

[11] I nie miejcie udziału w bezowocnych czynach ciemności, a raczej piętnując, nawracajcie [tamtych]! [12] O tym bowiem, co u nich się dzieje po kryjomu, wstyd nawet mówić. [13] Natomiast wszystkie te rzeczy piętnowane stają się jawne dzięki światłu, bo wszystko, co staje się jawne, jest światłem. [14] Dlatego się mówi: Zbudź się, o śpiący, i powstań z martwych, a zajaśnieje ci Chrystus. [15] Baczcie więc pilnie, jak postępujecie, nie jako niemądrzy, ale jako mądrzy.

[16] Wyzyskujcie chwilę sposobną, bo dni są złe. [17] Nie bądźcie przeto nierozsądni, lecz usiłujcie zrozumieć, co jest wolą Pana. [18] A nie upijajcie się winem, bo to jest [przyczyną] rozwiązłości, ale napełniajcie się Duchem, [19] przemawiając do siebie wzajemnie w psalmach i hymnach, i pieśniach pełnych ducha, śpiewając i wysławiając Pana w waszych sercach. [20] Dziękujcie zawsze za

wszystko Bogu Ojcu w imię Pana naszego Jezusa Chrystusa!

21 Bądźcie sobie wzajemnie poddani w bojaźni Chrystusowej! 22 Żony niechaj będą poddane swym mężom, jak Panu, 23 bo mąż jest głową żony, jak i Chrystus - Głową Kościoła: On - Zbawca Ciała. 24 Lecz jak Kościół poddany jest Chrystusowi, tak i żony mężom - we wszystkim. 25 Mężowie miłujcie żony, bo i Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie,

26 aby go uświęcić, oczyściwszy obmyciem wodą, któremu towarzyszy słowo, 27 aby osobiście stawić przed sobą Kościół jako chwalebny, nie mający skazy czy zmarszczki, czy czegoś podobnego, lecz aby był święty i nieskalany. 28 Mężowie powinni miłować swoje żony, tak jak własne ciało. Kto miłuje swoją żonę, siebie samego miłuje. 29 Przecież nigdy nikt nie odnosił się z nienawiścią do własnego ciała, lecz [każdy] je żywi i pielęgnuje, jak i Chrystus - Kościół, 30 bo jesteśmy członkami Jego Ciała.

31 Dlatego opuści człowiek ojca i matkę, a połączy się z żoną swoją, i będą dwoje jednym ciałem. 32 Tajemnica to wielka, a ja mówię: w odniesieniu do Chrystusa i do Kościoła. 33 W końcu więc niechaj także każdy z was tak miłuje swą żonę jak siebie samego! A żona niechaj się odnosi ze czcią do swojego męża!

Ef 6,1–18

Lekcja 22: s. 2, 3, 4, 5, 6

1 Dzieci, bądźcie posłuszne w Panu waszym rodzicom, bo to jest sprawiedliwe. 2 Czcij ojca twego i matkę - jest to pierwsze przykazanie z obietnicą - 3 aby ci było dobrze i abyś był długowieczny na ziemi. 4 A [wy], ojcowie, nie pobudzajcie do gniewu waszych dzieci, lecz wychowujcie je stosując karcenie i napominanie Pańskie! 5 Niewolnicy, ze czcią i bojaźnią w prostocie serca bądźcie posłuszni waszym doczesnym panom, jak Chrystusowi,

6 nie służąc tylko dla oka, by ludziom się podobać, lecz jako niewolnicy Chrystusa, który z duszy pełnią wolę Bożą. 7 Z ochotą służcie, jak gdybyście [służyli] Panu, a nie ludziom, 8 świadomi tego, że każdy - jeśli uczyni co dobrego, otrzyma to z powrotem od Pana - czy to niewolnik, czy wolny. 9 A wy, panowie, tak samo wobec nich postępujcie: zaniechajcie groźby, świadomi tego, że w niebie jest Pan zarówno ich, jak wasz, a u Niego nie ma względu na osoby. 10 W końcu bądźcie mocni w Panu - siłą Jego potęgi.

11 Obleczcie pełną zbroję Bożą, byście mogli się ostać wobec podstępnych zakusów diabła. 12 Nie toczymy bowiem walki przeciw krwi i ciału, lecz przeciw Zwierzchnościom, przeciw Władzom, przeciw rządcom świata tych ciemności, przeciw pierwiastkom duchowym zła na wyżynach niebieskich. 13 Dlatego weźcie na siebie pełną zbroję Bożą, abyście w dzień zły zdołali się przeciwstawić i ostać, zwalczywszy wszystko. 14 Stańcie więc [do walki] przepasawszy biodra wasze prawdą i oblókłszy pancerz, którym jest sprawiedliwość, 15 a obuwszy nogi w gotowość [głoszenia] dobrej nowiny o pokoju.

16 W każdym położeniu bierzcie wiarę jako tarczę, dzięki której zdołacie zgasić wszystkie rozżarzone pociski Złego. 17 Weźcie też hełm zbawienia i miecz Ducha, to jest słowo Boże - 18 wśród wszelakiej modlitwy i błagania. Przy każdej sposobności módlcie się w Duchu! Nad tym właśnie czuwajcie z całą usilnością i proście za wszystkich świętych

List do Filipian

Flp 1,6

Lekcja 22: s. 1, 2, 10

6 Mam właśnie ufność, że Ten, który zapoczątkował w was dobre dzieło, dokończy go do dnia Chrystusa Jezusa.

Flp 2,1–8.12–18

Lekcja 22: s. 1, 2, 3, 4, 6, 9, 10

1 Jeśli więc jest jakieś napomnienie w Chrystusie, jeśli - jakaś moc przekonująca Miłości, jeśli jakiś udział w Duchu, jeśli jakieś serdeczne współczucie - 2 dopełnijcie mojej radości przez to, że będziecie mieli te same dążenia: tę samą miłość i wspólnego ducha, pragnąc tylko jednego, 3 a niczego nie pragnąc dla niewłaściwego współzawodnictwa ani dla próżnej chwały, lecz w pokorze oceniając jedni drugich za wyżej stojących od siebie. 4 Niech każdy ma na oku nie tylko swoje własne sprawy, ale też i drugich! 5 To dążenie niech was ożywia; ono też było w Chrystusie Jezusie.

6 On, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, 7 lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w zewnętrznym przejawie, uznany za człowieka, 8 uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci - i to śmierci krzyżowej.

12 A przeto, umiłowani moi, skoro zawsze byliście posłuszni, zabiegajcie o własne zbawienie z bojaźnią i drżeniem nie tylko w mojej obecności, lecz jeszcze bardziej teraz, gdy mnie nie ma. 13 Albowiem to Bóg jest w was sprawcą i chcenia, i działania zgodnie z [Jego] wolą. 14 Czyńcie wszystko bez szemrań i powątpiewań, 15 abyście się stali bez zarzutu i bez winy jako nienaganne dzieci Boże pośród narodu zepsutego i przewrotnego. Między nimi jawicie się jako źródła światła w świecie. 16 Trzymajcie się mocno Słowa Życia, abym mógł być dumny w dniu Chrystusa, że nie na próżno biegłem i nie na próżno się trudziłem.

17 A jeśli nawet krew moja ma być wylana przy ofiarniczej posłudze około waszej wiary, cieszę się i dzielę radość z wami wszystkimi: 18 a także i wy się cieszcie i dzielcie radość ze mną!

Flp 4,4

Lekcja 22: s. 5

4 Radujcie się zawsze w Panu; jeszcze raz powtarzam: radujcie się!

List do Kolosan

Kol 1,10

Lekcja 22: s. 1

10 abyście już postępowali w sposób godny Pana, w pełni Mu się podobając, wydając owoce wszelkich dobrych czynów i rosnąc przez głębsze poznanie Boga.

Kol 2,6–7

Lekcja 22: s. 1, 2, 4

6 Jak więc przejęliście naukę o Chrystusie Jezusie jako Panu, tak w Nim postępujcie: 7 zapuśćcie w Niego korzenie i na Nim dalej się budujcie, i umacniajcie się w wierze, jak was nauczono, pełni wdzięczności.

Kol 3,12–25

Lekcja 22: s. 2, 3, 4, 5, 6

12 Jako więc wybrańcy Boży - święci i umiłowani - obleczcie się w serdeczne miłosierdzie, dobroć, pokorę, cichość, cierpliwość, 13 znosząc jedni drugich i wybaczając sobie nawzajem, jeśliby miał ktoś zarzut przeciw drugiemu: jak Pan wybaczył wam, tak i wy! 14 Na to zaś wszystko /przyobleczcie/ miłość, która jest więzią doskonałości. 15 A sercami waszymi niech rządzi pokój Chrystusowy, do którego też zostaliście wezwani w jednym Ciele. I bądźcie wdzięczni! 16 Słowo Chrystusa niech w was przebywa z /całym swym/ bogactwem: z wszelką mądrością nauczajcie i napominajcie samych siebie przez psalmy, hymny, pieśni pełne ducha, pod wpływem łaski śpiewając Bogu w waszych sercach.

17 I wszystko, cokolwiek działacie słowem lub czynem, wszystko /czyńcie/ w imię Pana Jezusa, dziękując Bogu Ojcu przez Niego. 18 Żony bądźcie poddane mężom, jak przystało w Panu. 19 Mężowie, miłujcie żony i nie bądźcie dla nich przykrymi! 20 Dzieci, bądźcie posłuszne rodzicom we wszystkim, bo to jest miłe w Panu. 21 Ojcowie, nie rozdrażniajcie waszych dzieci, aby nie traciły ducha.

22 Niewolnicy, bądźcie we wszystkim posłuszni doczesnym panom, nie służąc tylko dla oka, jak gdybyście się mieli ludziom przypodobać, lecz w szczerości serca, bojąc się /prawdziwego/ Pana. 23 Cokolwiek czynicie, z serca wykonujcie jak dla Pana, a nie dla ludzi, świadomi, 24 że od Pana otrzymacie dziedzictwo /wiekuiste/ jako zapłatę. Służycie Chrystusowi jako Panu! 25 Kto bowiem popełnia bezprawie, poniesie skutki popełnionego bezprawia; a /u Niego/ nie ma względu na osoby.

Kol 4,1.5–6

Lekcja 22: s. 4, 5, 6

1 Panowie, oddawajcie niewolnikom to, co sprawiedliwe i słuszne, świadomi tego, że i wy macie Pana w niebie.

5 Wobec obcych postępujcie mądrze, wyzyskując każdą chwilę sposobną. 6 Mowa wasza, zawsze miła, niech będzie zaprawiona solą, tak byście wiedzieli, jak należy każdemu odpowiadać.

1 List do Tesaloniczan

1 Tes 2,7–8

Lekcja 22: s. 6

7 A jako apostołowie Chrystusa mogliśmy być dla
was ciężarem, my jednak stanęliśmy pośród was
pełni skromności, jak matka troskliwie opiekująca
się swoimi dziećmi. 8 Będąc tak pełni życzliwości
dla was, chcieliśmy wam dać nie tylko naukę
Bożą, lecz nadto dusze nasze, tak bowiem
staliście się nam drodzy.

1 Tes 4,11–12

Lekcja 22: s. 4

11 Zachęcam was jedynie, bracia, abyście coraz
bardziej się doskonalili i starali zachować spokój,
spełniać własne obowiązki i pracować własnymi
rękami, jak to wam nakazaliśmy. 12 Wobec tych,
którzy pozostają na zewnątrz, zachowujcie się
szlachetnie, a nie będzie wam potrzeba nikogo.

1 Tes 5,16.18

Lekcja 22: s. 5, 10

16 Zawsze się radujcie,

18 W każdym położeniu dziękujcie, taka jest
bowiem wola Boża w Jezusie Chrystusie
względem was.

2 List do Tesaloniczan

2 Tes 3,10–12

Lekcja 22: s. 4

10 Albowiem gdy byliśmy u was, nakazywaliśmy
wam tak: Kto nie chce pracować, niech też nie je!
11 Słyszymy bowiem, że niektórzy wśród was
postępują wbrew porządkowi: wcale nie pracują,
lecz zajmują się rzeczami niepotrzebnymi. 12 Tym
przeto nakazujemy i napominamy ich w Panu
Jezusie Chrystusie, aby pracując ze spokojem,
własny chleb jedli.

1 List do Tymoteusza

1 Tm 3,1–15

Lekcja 22: s. 6

1 Nauka ta zasługuje na wiarę. Jeśli ktoś dąży do
biskupstwa, pożąda dobrego zadania. 2 Biskup
więc powinien być nienaganny, mąż jednej żony,
trzeźwy, rozsądny, przyzwoity, gościnny,
sposobny do nauczania, 3 nieprzebierający miary
w piciu wina, nieskłonny do bicia, ale opanowany,
niekłótliwy, niechciwy na grosz, 4 dobrze rządzący
własnym domem, trzymający dzieci w uległości, z
całą godnością. 5 Jeśli ktoś bowiem nie umie
stanąć na czele własnego domu, jakżeż będzie się
troszczył o Kościół Boży?

6 Nie [może być] świeżo ochrzczony, ażeby
wbiwszy się w pychę nie wpadł w diabelskie
potępienie. 7 Powinien też mieć dobre świadectwo
ze strony tych, którzy są z zewnątrz, żeby się nie
naraził na wzgardę i sidła diabelskie. 8 Diakonami
tak samo winni być ludzie godni, w mowie
nieobłudni, nienadużywający wina, niechciwi
brudnego zysku, 9 [lecz] utrzymujący tajemnicę
wiary w czystym sumieniu. 10 I oni niech będą
najpierw poddawani próbie, i dopiero wtedy
niech spełniają posługę, jeśli są bez zarzutu.

11 Kobiety również - czyste, nieskłonne do
oczerniania, trzeźwe, wierne we wszystkim. 12
Diakoni niech będą mężami jednej żony, rządzący
dobrze dziećmi i własnymi domami. 13 Ci bowiem,
skoro dobrze spełnili czynności diakońskie,
zdobywają sobie zaszczytny stopień i ufną
śmiałość w wierze, która jest w Chrystusie
Jezusie. 14 Piszę ci to wszystko spodziewając się
przybyć do ciebie możliwie szybko. 15 Gdybym zaś
się opóźniał, [piszę], byś wiedział, jak należy
postępować w domu Bożym, który jest Kościołem
Boga żywego, filarem i podporą prawdy.

1 Tm 4,7–8.12

Lekcja 22: s. 3, 4

7 Odrzucaj natomiast światowe i babskie baśnie!
Sam zaś ćwicz się w pobożności! 8 Bo ćwiczenie
cielesne nie na wiele się przyda; pobożność zaś
przydatna jest do wszystkiego, mając
zapewnienie życia obecnego i tego, które ma
nadejść.

12 Niechaj nikt nie lekceważy twego młodego
wieku, lecz wzorem bądź dla wiernych w mowie,
w obejściu, w miłości, w wierze, w czystości!

1 Tm 5,8.14

Lekcja 22: s. 5

8 A jeśli kto nie dba o swoich, a zwłaszcza o
domowników, wyparł się wiary i gorszy jest od
niewierzącego.

14 Chcę zatem, żeby młodsze wychodziły za mąż,
rodziły dzieci, były gospodyniami domu, żeby
stronie przeciwnej nie dawały sposobności do
rzucania potwarzy.

1 Tm 6,1–2.17–19

Lekcja 22: s. 5

1 Wszyscy, którzy są pod jarzmem jako
niewolnicy, niech własnych panów uznają za
godnych wszelkiej czci, ażeby nie bluźniono
imieniu Boga i [naszej] nauce. 2 Ci zaś, którzy
mają wierzących panów, niechaj ich nie
lekceważą z tego powodu, że są braćmi, ale niech
im lepiej służą, dlatego że są oni wierzącymi i
umiłowanymi jako uczestnicy dobrodziejstwa.
Tych rzeczy nauczaj i do nich zachęcaj!

17 Bogatym na tym świecie nakazuj, by nie byli
wyniośli, nie pokładali nadziei w niepewności
bogactwa, lecz w Bogu, który nam wszystkiego
obficie udziela do używania, 18 niech czynią
dobrze, bogacą się w dobre czyny, niech będą
hojni, uspołecznieni, 19 odkładając do skarbca dla
siebie samych dobrą podstawę na przyszłość, aby
osiągnęli prawdziwe życie.

2 List do Tymoteusza

2 Tm 2,2.15.24–26

Lekcja 22: s. 4, 6

2 co usłyszałeś ode mnie za pośrednictwem wielu
świadków, przekaż zasługującym na wiarę
ludziom, którzy też będą zdolni nauczać i innych.

15 Dołóż starania, byś sam stanął przed Bogiem
jako godny uznania pracownik, który nie przynosi
wstydu, trzymając się prostej linii prawdy.

24 A sługa Pana nie powinien się wdawać w
kłótnie, ale /ma/ być łagodnym względem
wszystkich, skorym do nauczania,
zrównoważonym. 25 Powinien z łagodnością
pouczać wrogo usposobionych, bo może Bóg da
im kiedyś nawrócenie do poznania prawdy 26 i
może oprzytomnieją i wyrwą się z sideł diabła,
żywcem schwytani przez niego, zdani na wolę
tamtego.

2 Tm 3,12.14–15

Lekcja 22: s. 2, 3

12 I wszystkich, którzy chcą żyć zbożnie w
Chrystusie Jezusie, spotkają prześladowania.

14 Ty natomiast trwaj w tym, czego się nauczyłeś i
co ci zawierzono, bo wiesz, od kogo się nauczyłeś.
Od lat bowiem niemowlęcych znasz Pisma święte,
15 które mogą cię nauczyć mądrości wiodącej ku
zbawieniu przez wiarę w Chrystusie Jezusie.

List do Tytusa

Tt 1,6–9

Lekcja 22: s. 6

6 jeśli ktoś jest nienaganny, mąż jednej żony,
mający dzieci wierzące, nie obwiniane o rozpustę
lub niekarność. 7 Biskup bowiem winien być, jako
włodarz Boży, człowiekiem nienagannym,
niezarozumiałym, nieskłonnym do gniewu,
nieskorym do pijaństwa i awantur, nie chciwym
brudnego zysku, 8 lecz gościnnym, miłującym
dobro, rozsądnym, sprawiedliwym, pobożnym,
powściągliwym, 9 przestrzegającym niezawodnej
wykładni nauki, aby przekazując zdrową naukę,
mógł udzielać upomnień i przekonywać opornych.

Tt 2,3–5.7–14

Lekcja 22: s. 4, 5, 6

3 Podobnie starsze kobiety winny być w
zewnętrznym ułożeniu jak najskromniejsze, winny
unikać plotek i oszczerstw, nie upijać się winem,
a uczyć innych dobrego. 4 Niech pouczają młode
kobiety, jak mają kochać mężów, dzieci, 5 jak
mają być rozumne, czyste, gospodarne, dobre,
poddane swym mężom - aby nie bluźniono słowu
Bożemu.

7 we wszystkim dawaj wzór dobrych uczynków
własnym postępowaniem w nauczaniu okazuj
prawość, powagę, 8 mowę zdrową, wolną od
zarzutu, ażeby przeciwnik ustąpił ze wstydem, nie
mogąc nic złego o nas powiedzieć. 9 Niewolnicy
niech będą poddani swoim panom we wszystkim,
niech się starają im przypodobać, niech się im nie
sprzeciwiają, 10 niczego sobie nie przywłaszczają,
lecz niech okazują zawsze doskonałą wierność,
ażeby pod każdym względem stali się chlubą dla
nauki naszego Zbawiciela, Boga. 11 Ukazała się
bowiem łaska Boga, która niesie zbawienie
wszystkim ludziom

12 i poucza nas, abyśmy wyrzekłszy się
bezbożności i żądz światowych, rozumnie i
sprawiedliwie, i pobożnie żyli na tym świecie, 13
oczekując błogosławionej nadziei i objawienia się

chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa, [14] który wydał samego siebie za nas, aby odkupić nas od wszelkiej nieprawości i oczyścić sobie lud wybrany na własność, gorliwy w spełnianiu dobrych uczynków.

Tt 3,9

Lekcja 22: s. 6

[9] Unikaj natomiast głupich dociekań, rodowodów, sporów i kłótni o Prawo [Mojżeszowe]! Są bowiem bezużyteczne i puste.

List do Hebrajczyków

Hbr 1,10–12

Lekcja 22: s. 2

[10] Oraz: Tyś, Panie, na początku osadził ziemię, dziełem też rąk Twoich są niebiosa. [11] One przeminą, ale Ty zostaniesz i wszystko jak szata się zestarzeje, [12] i jak płaszcz je zwiniesz, jak odzienie, i odmienią się. Ty zaś jesteś Ten sam, a Twoje lata się nie skończą.

Hbr 10,23–25

Lekcja 22: s. 4

[23] Trzymajmy się niewzruszenie nadziei, którą wyznajemy, bo godny jest zaufania Ten, który dał obietnicę. [24] Troszczmy się o siebie wzajemnie, by się zachęcać do miłości i do dobrych uczynków. [25] Nie opuszczajmy naszych wspólnych zebrań, jak się to stało zwyczajem niektórych, ale zachęcajmy się nawzajem, i to tym bardziej, im wyraźniej widzicie, że zbliża się dzień.

Hbr 12,5–11

Lekcja 22: s. 2, 4

[5] a zapomnieliście o upomnieniu, z jakim się zwraca do was, jako do synów: Synu mój, nie lekceważ karania Pana, nie upadaj na duchu, gdy On cię doświadcza. [6] Bo kogo miłuje Pan, tego karze, chłoszcze zaś każdego, którego za syna przyjmuje. [7] Trwajcież w karności! Bóg obchodzi się z wami jak z dziećmi. Jakiż to bowiem syn, którego by ojciec nie karcił? [8] Jeśli jesteście bez karania, którego uczestnikami stali się wszyscy, nie jesteście synami, ale dziećmi nieprawymi. [9] Zresztą, jeśliśmy cenili i szanowali ojców naszych według ciała, mimo że nas karcili, czyż nie bardziej winniśmy posłuszeństwo Ojcu dusz, a żyć będziemy?

[10] Tamci karcili nas według swej woli na czas znikomych dni. Ten zaś czyni to dla naszego dobra, aby nas uczynić uczestnikami swojej świętości. [11] Wszelkie karcenie na razie nie wydaje się radosne, ale smutne, potem jednak przynosi tym, którzy go doświadczyli, błogi plon sprawiedliwości.

Hbr 13,8

Lekcja 22: s. 2

[8] Jezus Chrystus wczoraj i dziś, ten sam także na wieki.

List św. Jakuba Apostoła

Jk 1,2–4.22–25

Lekcja 22: s. 1, 2, 3, 5, 9, 10

[2] Za pełną radość poczytujcie to sobie, bracia moi, ilekroć spadają na was różne doświadczenia. [3] Wiedzcie, że to, co wystawia waszą wiarę na próbę, rodzi wytrwałość. [4] Wytrwałość zaś winna być dziełem doskonałym, abyście byli doskonali, nienaganni, w niczym nie wykazując braków.

[22] Wprowadzajcie zaś słowo w czyn, a nie bądźcie tylko słuchaczami oszukującymi samych siebie. [23] Jeżeli bowiem ktoś przysłuchuje się tylko słowu, a nie wypełnia go, podobny jest do człowieka oglądającego w lustrze swe naturalne odbicie. [24] Bo przyjrzał się sobie, odszedł i zaraz zapomniał, jakim był. [25] Kto zaś pilnie rozważa doskonałe Prawo, Prawo wolności, i wytrwa w nim, ten nie jest słuchaczem skłonnym do zapominania, ale wykonawcą dzieła; wypełniając je, otrzyma błogosławieństwo

Jk 2,15–16

Lekcja 22: s. 5

[15] Jeśli na przykład brat lub siostra nie mają odzienia lub brak im codziennego chleba, [16] a ktoś z was powie im: Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i najedzcie do syta! - a nie dacie im tego, czego koniecznie potrzebują dla ciała - to na co się to przyda?

Jk 3,15–18

Lekcja 22: s. 6

[15] Nie na tym polega zstępująca z góry mądrość, ale mądrość ziemska, zmysłowa i szatańska. [16] Gdzie bowiem zazdrość i żądza sporu, tam też bezład i wszelki występek. [17] Mądrość zaś /zstępująca/ z góry jest przede wszystkim czysta, dalej, skłonna do zgody, ustępliwa, posłuszna, pełna miłosierdzia i dobrych owoców, wolna od względów ludzkich i obłudy. [18] Owoc zaś sprawiedliwości sieją w pokoju ci, którzy zaprowadzają pokój.

Jk 5,10–11

Lekcja 22: s. 3

10 Za przykład wytrwałości i cierpliwości weźcie,
bracia, proroków, którzy przemawiali w imię
Pańskie. 11 Oto wychwalamy tych, co wytrwali.
Słyszeliście o wytrwałości Joba i widzieliście
końcową nagrodę za nią od Pana; bo Pan pełen
jest litości i miłosierdzia.

1 List św. Piotra Apostoła

1 P 1,25

Lekcja 22: s. 2

25 słowo zaś Pana trwa na wieki. Właśnie to słowo
ogłoszono wam jako Dobrą Nowinę.

1 P 2,18

Lekcja 22: s. 5

18 Niewolnicy! Z całą bojaźnią bądźcie poddani
panom nie tylko dobrym i łagodnym, ale również
surowym.

1 P 3,1–9.13–17

Lekcja 22: s. 3, 4, 5, 6

1 Tak samo żony niech będą poddane swoim
mężom, aby nawet wtedy, gdy niektórzy z nich
nie słuchają nauki, przez samo postępowanie żon
zostali [dla wiary] pozyskani bez nauki, 2 gdy
będą się przypatrywali waszemu, pełnemu
bojaźni, świętemu postępowaniu. 3 Ich ozdobą
niech będzie nie to, co zewnętrzne: uczesanie
włosów i złote pierścienie ani strojenie się w
suknie, 4 ale wnętrze serca człowieka o
nienaruszalnym spokoju i łagodności ducha, który
jest tak cenny wobec Boga. 5 Tak samo bowiem i
dawniej święte niewiasty, które miały nadzieję w
Bogu, same siebie ozdabiały, a były poddane
swoim mężom.

6 Tak Sara była posłuszna Abrahamowi,
nazywając go panem. Stałyście się jej dziećmi,
gdyż dobrze czynicie i nie obawiacie się żadnego
zastraszenia. 7 Podobnie mężowie we wspólnym
pożyciu liczcie się rozumnie ze słabszym ciałem
kobiecym! Darzcie żony czcią jako te, które są
razem z wami dziedzicami łaski, [to jest] życia,
aby nie stawiać przeszkód waszym modlitwom. 8
Na koniec zaś bądźcie wszyscy jednomyślni,
współczujący, pełni braterskiej miłości,
miłosierni, pokorni. 9 Nie oddawajcie złym za złe
ani złorzeczeniem za złorzeczenie! Przeciwnie
zaś, błogosławcie! Do tego bowiem jesteście
powołani, abyście odziedziczyli
błogosławieństwo.

13 Kto zaś będzie wam szkodził, jeżeli gorliwi
będziecie w czynieniu dobra? 14 Ale jeżelibyście
nawet coś wycierpieli dla sprawiedliwości,
błogosławieni jesteście. Nie obawiajcie się zaś ich
gróźb i nie dajcie się zaniepokoić! 15 Pana zaś
Chrystusa miejcie w sercach za Świętego i
bądźcie zawsze gotowi do obrony wobec każdego,
kto domaga się od was uzasadnienia tej nadziei,
która w was jest. 16 A z łagodnością i bojaźnią
[Bożą] zachowujcie czyste sumienie, ażeby ci,
którzy oczerniają wasze dobre postępowanie w
Chrystusie, doznali zawstydzenia właśnie przez
to, co wam oszczerczo zarzucają. 17 Lepiej bowiem
- jeżeli taka wola Boża - cierpieć dobrze czyniąc,
aniżeli czyniąc źle.

1 P 4,10–19

Lekcja 22: s. 3, 5

10 Jako dobrzy szafarze różnorakiej łaski Bożej
służcie sobie nawzajem tym darem, jaki każdy
otrzymał. 11 Jeżeli kto ma [dar] przemawiania,
niech to będą jakby słowa Boże! Jeżeli kto pełni
posługę, niech to czyni mocą, której Bóg udziela,
aby we wszystkim był uwielbiony Bóg przez
Jezusa Chrystusa. Jemu chwała i moc na wieki
wieków! Amen. 12 Umiłowani! Temu żarowi, który
w pośrodku was trwa dla waszego doświadczenia,
nie dziwcie się, jakby was spotkało coś
niezwykłego, 13 ale cieszcie się, im bardziej
jesteście uczestnikami cierpień Chrystusowych,
abyście się cieszyli i radowali przy objawieniu się
Jego chwały. 14 Błogosławieni [jesteście], jeżeli
złorzeczą wam z powodu imienia Chrystusa,
albowiem Duch chwały, Boży Duch na was
spoczywa.

15 Nikt jednak z was niech nie cierpi jako zabójca
albo złodziej, albo złoczyńca, albo jako
[niepowołany] nadzorca obcych dóbr! 16 Jeżeli zaś
[cierpi] jako chrześcijanin, niech się nie wstydzi,
ale niech wychwala Boga w tym imieniu! 17 Czas
bowiem, aby sąd się rozpoczął od domu Bożego.
Jeżeli zaś najpierw od nas, to jaki będzie koniec
tych, którzy nie są posłuszni Ewangelii Bożej? 18 A
jeżeli sprawiedliwy z trudem dojdzie do
zbawienia, gdzie znajdzie się bezbożny i
grzesznik? 19 Zatem również ci, którzy cierpią
zgodnie z wolą Bożą, niech dobrze czyniąc,
wiernemu Stwórcy oddają swe dusze!

1 P 5,1–3.6–10

Lekcja 22: s. 3, 6

1 Starszych więc, którzy są wśród was, proszę, ja również starszy, a przy tym świadek
Chrystusowych cierpień oraz uczestnik tej
chwały, która ma się objawić: 2 paście stado Boże,
które jest przy was, strzegąc go nie pod
przymusem, ale z własnej woli, jak Bóg chce; nie
ze względu na niegodziwe zyski, ale z oddaniem; 3
i nie jak ci, którzy ciemiężą gminy, ale jako żywe
przykłady dla stada.

6 Upokórzcie się więc pod mocną ręką Boga, aby
was wywyższył w stosownej chwili. 7 Wszystkie
troski wasze przerzućcie na Niego, gdyż Jemu
zależy na was. 8 Bądźcie trzeźwi! Czuwajcie!
Przeciwnik wasz, diabeł, jak lew ryczący krąży
szukając kogo pożreć. 9 Mocni w wierze
przeciwstawcie się jemu! Wiecie, że te same
cierpienia ponoszą wasi bracia na świecie. 10 A
Bóg wszelkiej łaski, Ten, który was powołał do
wiecznej swojej chwały w Chrystusie, gdy trochę
pocierpicie, sam was udoskonali, utwierdzi,
umocni i ugruntuje.

2 List św. Piotra Apostoła

2 P 1,2–11

Lekcja 22: s. 2, 3, 4, 9, 10

2 Łaska wam i pokój niech będą udzielone obficie
przez poznanie Boga i Jezusa, Pana naszego! 3
Tak samo Boska Jego wszechmoc udzieliła nam
tego wszystkiego, co się odnosi do życia i
pobożności, przez poznanie Tego, który powołał
nas swoją chwałą i doskonałością. 4 Przez nie
zostały nam udzielone drogocenne i największe
obietnice, abyście się przez nie stali uczestnikami
Boskiej natury, gdy już wyrwaliście się z zepsucia
/wywołanego/ żądzą na świecie. 5 Dlatego też
właśnie wkładając całą gorliwość, dodajcie do
wiary waszej cnotę, do cnoty poznanie, 6 do
poznania powściągliwość, do powściągliwości
cierpliwość, do cierpliwości pobożność,

7 do pobożności przyjaźń braterską, do przyjaźni
braterskiej zaś miłość. 8 Gdy bowiem będziecie je
mieli i to w obfitości, nie uczynią was one
bezczynnymi ani bezowocnymi przy poznawaniu
Pana naszego Jezusa Chrystusa. 9 Komu bowiem
ich brak, jest ślepym - krótkowidzem, i zapomniał
o oczyszczeniu z dawnych swoich grzechów. 10
Dlatego bardziej jeszcze, bracia, starajcie się
umocnić wasze powołanie i wybór! To bowiem
czyniąc nie upadniecie nigdy. 11 W ten sposób
szeroko będzie wam otworzone wejście do
wiecznego królestwa Pana naszego i Zbawcy,
Jezusa Chrystusa.

1 List św. Jana Apostoła

1 J 3,22

Lekcja 22: s. 2

22 i o co prosić będziemy, otrzymamy od Niego,
ponieważ zachowujemy Jego przykazania i
czynimy to, co się Jemu podoba.

1 J 5,3–5

Lekcja 22: s. 4, 9, 10

3 albowiem miłość względem Boga polega na
spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie
są ciężkie. 4 Wszystko bowiem, co z Boga
zrodzone, zwycięża świat; tym właśnie
zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza
wiara. 5 A kto zwycięża świat, jeśli nie ten, kto
wierzy, że Jezus jest Synem Bożym?

List Judy

Jud 1,24–25

Lekcja 22: s. 2

24 Temu zaś, który może was ustrzec od upadku i
stawić nienagannymi i rozradowanymi wobec
swej chwały, 25 jedynemu Bogu, Zbawcy naszemu
przez Jezusa Chrystusa, Pana naszego, chwała,
majestat, moc i władza przed wszystkimi wiekami
i teraz, i na wszystkie wieki! Amen.